

Ministerstwa Poczty i Telegrafów

Nr. 13.

WARSZAWA, DNIA 1 CZERWCA 1928.

ROK X.

T R E Ś Ć: *Ustawy i rozporządzenia.*

51. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. o wydzieleniu z administracji państwowej przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”.
52. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. o zatwierdzeniu statutu przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”.
53. *Umowa* zawarta między Ministrem Poczty i Telegrafów a Międzynarodowym Towarzystwem Żeglugi Powietrznej w Paryżu w sprawie przewozu poczty statkami powietrznymi.

Ustawy i rozporządzenia.

51.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. o wydzieleniu z administracji państwowej przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”.

Na podstawie art. 1 i 33 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzielaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25 poz. 195) zarządza się, co następuje:

§ 1. Państwowa wytwórnia aparatów telegraficznych i telefonicznych zostaje wydzielona z administracji państwowej jako przedsiębiorstwo, posiadające samodzielną osobowość prawną.

Przedsiębiorstwo to nosić będzie nazwę „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”.

§ 2. Zakres działania i sposób wykonywania przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie” określi jego statut, zatwierdzony przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Poczty i Telegrafów.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *J. Piłsudski.*

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) *Bogusław Miedziński.*

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 12 kwietnia 1928 r. Nr. 45, poz. 428).

52.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. o zatwierdzeniu statutu przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1927 r. o wydzielaniu z administracji państwowej przedsiębiorstw państwowych, przemysłowych, handlowych i górniczych oraz o ich komercjalizacji (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 195) oraz § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. o wydzieleniu z administracji państwowej przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie” (Dz. U. R. P. Nr. 45, poz. 428) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zatwierdza się załączony do niniejszego rozporządzenia statut przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”.

§ 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

(—) *J. Piłsudski.*

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) *Bogusław Miedziński.*

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Monitor Polski z dnia 13 kwietnia 1928 r. Nr. 86).

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 marca 1928 r. o zatwierdzeniu statutu przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”.

STATUT

Przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”.

ROZDZIAŁ I.

Nazwa, siedziba i zakres działania przedsiębiorstwa.

§ 1.

Przedsiębiorstwo nosi nazwę „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie”, stanowi samoistną osobę prawną z siedzibą w Warszawie i rządzi się według zasad gospodarki handlowo-przemysłowej.

§ 2.

Przedsiębiorstwu służy prawo używania pieczęci, oraz szyldzików na wyrobach z godłem państwowem.

§ 3.

Zakres działania przedsiębiorstwa obejmuje wytwarzanie i naprawę wszelkich aparatów z dziedziny prądów słabych: telegrafji, telefonji, radjotechniki i t. p., jakoteż innych przyborów, znajdujących zastosowanie w pocztach, telegrafach, telefonach, kolejnictwie i wojskowości, jak również handel temi artykułami w kraju i zagranicą.

§ 4.

Przedsiębiorstwo podlega wpisowi do rejestru handlowego przy Sądzie Okręgowym w Warszawie i z chwilą zarejestrowania rozpoczyna swą działalność jako samoistna osoba prawna. Wpis przedsiębiorstwa i jego władz do rejestru handlowego następuje na mocy przedłożonego Sądowi rozporządzenia Rady Ministrów o wydzieleniu przedsiębiorstwa, na mocy statutu, oraz zawiadomienia Ministra Poczty i Telegrafów o ustanowieniu władz przedsiębiorstwa.

§ 5.

Przedsiębiorstwo ma prawo nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swem użytkowaniu, oraz we własnem imieniu dzierżawić majątek nieruchomy, nabywać i zbywać majątek ruchomy, zaciągać zobowiązania, nabywać prawa majątkowe, zawierać wszelkiego rodzaju umowy i transakcje handlowe, bronić swych interesów w sądach i urzędach. Przedsiębiorstwo ma prawo brać udział w innych przedsiębiorstwach o celach identycznych lub pokrewnych oraz otwierać oddziały, biura i agentury w kraju i zagranicą.

Majątek przedsiębiorstwa.

§ 6.

Przedsiębiorstwo przejmuje w zarząd i użytkowanie wszelki objęty inwentarzami, a stanowiący własność Skarbu Państwa, majątek nieruchomy Państwowej Wytwórni Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie.

§ 7.

Majątkiem nieruchomym, przekazany przedsiębiorstwu w zarząd, jak również i nabytym przez przedsiębiorstwo, będą władze przedsiębiorstwa zarządzać i użytkować w imieniu przedsiębiorstwa, a na dobro Skarbu Państwa zgodnie z postanowieniami niniejszego statutu.

Zbywanie majątku nieruchomego, oraz zaciąganie zobowiązań, obciążających ten majątek, może być dokonywane tylko w granicach upoważnień ustawowych, uzyskanych przez Rząd na rzecz przedsiębiorstwa.

§ 8.

Majątek ruchomy „Państwowej Wytwórni Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych” zostaje wydzielony z ogólnego majątku Skarbu Państwa i przekazany na własność przedsiębiorstwa wraz ze wszystkimi prawami i zobowiązaniami, odnoszącymi się do tego majątku.

Majątek ten mogą władze przedsiębiorstwa pozbywać lub obciążać bez żadnych dalszych ograniczeń.

§ 9.

Przejęcie przez przedsiębiorstwo majątku nieruchomego i ruchomego nastąpi protokółarnie na podstawie inwentarza i szacunku, sporządzonego przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów łącznie z Dyрекcją przedsiębiorstwa. Protokół oddania podpisuje imieniem Skarbu Państwa osoba upoważniona przez Ministra Skarbu.

ROZDZIAŁ II.

Zasady prowadzenia przedsiębiorstwa.

§ 10.

Na podstawie ustalonej w myśl § 9 wartości szacunkowej przejętego majątku, władze przedsiębiorstwa sporządzają w ciągu 6 miesięcy po rozpoczęciu czynności przedsiębiorstwa bilans otwarcia i oznaczają kapitał zakładowy przedsiębiorstwa, stanowiący różnicę aktywów i pasywów tego bilansu.

Bilans otwarcia, oraz wysokość kapitału zakładowego zatwierdza Minister Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 11.

Przedsiębiorstwo może powiększać swój kapitał zakładowy, czyniąc na rzecz tego kapitału stosowne odpisy z czystego zysku bilansowego.

Poza kapitałem zakładowym przedsiębiorstwo tworzy kapitały amortyzacyjny i rezerwowy, ewentualnie fundusz asekuracyjny. Prócz tego mogą być tworzone na podstawie decyzji Ministra Poczt i Telegrafów, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, inne jeszcze specjalne fundusze.

§ 12.

Dla amortyzacji majątku eksploatowanego przez przedsiębiorstwo, odpisuje się corocznie od ogólnego zysku brutto na kapitał amortyzacyjny 3% od wartości bilansowej budynków murowanych, 5% od wartości bilansowej budynków drewnianych i 10% od wartości bilansowej maszyn.

§ 13.

Kapitał rezerwowy tworzy się z sum corocznie odpisywanych w wysokości 10% od ogólnego zysku brutto. Kapitał ten służyć będzie na pokrycie nieprzewidzianych wydatków i strat w latach deficytowych. O ile kapitał rezerwowy dojdzie do wysokości połowy nominalnego kapitału zakładowego, ustają dalsze coroczną odpisy na ten cel, natomiast zostaną one wznowione, gdy kapitał ten zmniejszy się.

§ 14.

Fundusz asekuracyjny tworzy przedsiębiorstwo w tym wypadku, gdy nie będzie wcale ubezpieczać majątku, lub też, gdy wysokość ubezpieczenia będzie zbyt niska w stosunku do rzeczywistej potrzeby. Wysokość odpisów na ten fundusz, oraz wysokość samego funduszu asekuracyjnego ustala Rada Administracyjna. Fundusz asekuracyjny użyty będzie na odbudowę zniszczonych przez żywioł lub wybuchy obiektów.

§ 15.

Wszystkie wydatki, wypływające z działalności przedsiębiorstwa, łącznie z wydatkami inwestycyjnymi, pokrywać będzie przedsiębiorstwo z własnych dochodów i funduszy, przyczem wydatki na inwestycje nie mogą przekraczać 50% prelimitowanego zysku brutto w danym roku operacyjnym. O ileby zaszła potrzeba przekroczenia tej granicy (50%), to na dokonanie takich wydatków inwestycyjnych musi być uzyskana zgoda Ministra Skarbu.

§ 16.

Zysk brutto przedsiębiorstwa stanowić będzie różnica, powstała po potrąceniu z ogólnego dochodu wszystkich wydatków eksploatacyjnych i handlowych.

§ 17.

Za wydatki lub brak dochodów, spowodowane przez czynności, wykonywane w interesie Państwa, jeżeli czynności tych wymagać będą potrzeby państwowe, a zostaną one zlecone przedsiębiorstwu państwowemu przez Radę Ministrów, przedsiębiorstwo będzie wynagradzane na podstawie uchwały Rady Ministrów z uwzględnieniem słusznych interesów przedsiębiorstwa.

§ 18.

Na wydatki inwestycyjne, które nie będą mogły być pokryte ze środków przedsiębiorstwa, a będą musiały być wykonane w interesie Państwa, przedsiębiorstwo będzie mogło otrzymać dotację Skarbu w granicach, ustalonych w budżecie państwowym. Wszystkie wydatki inwestycyjne, zarówno pokryte z funduszy przedsiębiorstwa, jak i z dotacji skarbowej, zapisuje przedsiębiorstwo na rachunek kapitału Skarbu Państwa.

§ 19.

Dla pełnego pokrycia wydatków eksploatacyjnych może przedsiębiorstwo dokonywać krótkoterminowych operacji kredytowych w instytucjach bankowych lub u osób prywatnych bez jakichkolwiek ograniczeń. Do tych operacji kredytowych należą w szczególności wszelkie transakcje weksłami, czy to własnymi, czy też ciągnionymi, oraz ich dyskont, biegnącymi nie dłużej, aniżeli 6 miesięcy. Przedsiębiorstwo może również podejmować długoterminowe (ponad 6 miesięcy) operacje kredytowe za zgodą Ministra Poczt i Telegrafów oraz Ministra Skarbu. Długoterminowe operacje kredytowe, które obciążać będą majątek nieruchomy, mogą być dokonywane tylko na mocy upoważnień ustawowych.

§ 20.

Za zobowiązania zaciągnięte przez przedsiębiorstwo, niezależnie od odpowiedzialności samego przedsiębiorstwa, jest odpowiedzialny Skarb Państwa do wysokości całego majątku nieruchomego, użytkowanego i zarządzanego przez przedsiębiorstwo.

§ 21.

Przynajmniej 50% czystego zysku bilansowego, pozostałego po dokonaniu przewidzianych niniejszym statutem odpisów i potrąceniu wykonanych w roku sprawozdawczym wydatków inwestycyjnych, powinno być przekazane Skarbowi Państwa.

Z pozostałej sumy czystego zysku mogą być przeznaczone odpowiednie kwoty na powiększenie kapitału zakładowego, oraz na inne cele charakteru ogólnego i społecznego.

§ 22.

Rokiem operacyjnym i bilansowym przedsiębiorstwa będzie rok kalendarzowy. Bilans, oraz rachunek strat i zysków powinien być przygotowany w 3 miesiące po skończeniu roku operacyjnego.

§ 23.

Bilans, rachunek strat i zysków, oraz podział czystego zysku przedsiębiorstwa zatwierdza Minister Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Sprawozdania, zawierające bilans, oraz rachunek strat i zysków za ostatni rok sprawozdawczy będą dołączone jako załącznik do drukowanego preliminarza budżetowego.

§ 24.

W budżecie państwowym przedsiębiorstwo figurować będzie jedynie w dochodach tą częścią czystego zysku bilansowego, która przy podziale czystego zysku zostaje przeznaczona do wypłaty Skarbowi Państwa (§ 21) oraz w wydatkach temi kwotami, które miałyby być przez Skarb Państwa wydatkowane na rzecz przedsiębiorstwa.

§ 25.

Przedsiębiorstwo jest wolne od wszelkich opłat stemplowych, należnych za czynności połączone z ukonstytuowaniem się przedsiębiorstwa, jako samoistnej osoby prawnej, oraz od podatku majątkowego. Pozatem opłaca ono wszystkie

podatki państwowe i gminne, jakie obowiązują prywatne przedsiębiorstwa przemysłowe.

§ 26.

Pracownicy przedsiębiorstwa nie są urzędnikami państwowymi i są wynagradzani w zależności od czynionych usług w sposób, przyjęty w przedsiębiorstwach prywatnych.

ROZDZIAŁ III.

Ustrój przedsiębiorstwa.

§ 27.

Władze przedsiębiorstwa „Państwowa Wytwórnia Aparatów Telegraficznych i Telefonicznych w Warszawie” stanowią:

- A) Rada Administracyjna,
- B) Dyrekcja,
- C) Komisja Rewizyjna.

Rada Administracyjna.

§ 28.

Rada Administracyjna składa się z 5 członków. Członków Rady powołuje i zwalnia Minister Poczt i Telegrafów. Jeden członek zostaje powołany w porozumieniu z Ministrem Skarbu z pośród urzędników Ministerstwa Skarbu inni zostają powołani z pośród urzędników Ministerstwa Poczt i Telegrafów, lub też z pośród urzędników innych władz naczelnych za zgodą odpowiedniego Ministra lub też wreszcie z pośród fachowców nie urzędników. Ci ostatni mogą być powołani do Rady Administracyjnej najwyżej w liczbie dwóch.

Członkowie Rady nie mogą uczestniczyć w przedsiębiorstwach współzawodniczących, lub przedstawiać interesy sprzeczne z interesami przedsiębiorstwa.

Prezesa i jego zastępcę z pośród członków Rady powołuje i zwalnia Minister Poczt i Telegrafów.

§ 29.

Do właściwości Rady Administracyjnej należy:

- 1) ogólny nadzór i sprawowanie kontroli nad działalnością przedsiębiorstwa,
- 2) uchwalanie regulaminów Rady i Dyrekcji,
- 3) rozpatrywanie i uchwalanie planu gospodarczego, zasadniczej polityki sprzedażnej w myśl zasadniczych wytycznych, ustalonych przez Ministra Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu, budżetu, projektów bilansu, rachunków strat i zysków, oraz podziału czystego zysku,
- 4) sprawy zakładania oddziałów i filji przedsiębiorstwa,
- 5) uchwalanie wniosków o nabywanie i zbywanie majątku nieruchomego przedsiębiorstwa,
- 6) uchwalanie planów inwestycyjnych,
- 7) sprawy lokowania funduszy,
- 8) uchwalanie wniosków w sprawie obciążania majątku przedsiębiorstwa, oraz w sprawie zaciągania pożyczek długoterminowych,
- 9) nadawanie prokury na wnioski Dyrekcji,

10) uchwalanie wszelkich innych wniosków, zgłoszonych przez Dyрекcję lub członków Rady i rozstrzyganie wszelkich spraw, przekraczających właściwość Dyrekcji,

1) przedstawianie Ministrowi Poczt i Telegrafów wniosków co do mianowania, odwołania lub pociągnięcia do odpowiedzialności członków Dyrekcji, oraz stawianie wniosków co do określenia wynagrodzenia dla członków Dyrekcji.

§ 30.

Uchwały Rady Administracyjnej, które dotyczą: bilansu, rachunku strat i zysków, podziału czystego zysku, pożyczek długoterminowych, nabywania majątku nieruchomego, planów inwestycyjnych — (w myśl § 15-go), muszą być dla ważności zatwierdzone przez Ministra Poczt i Telegrafów.

Uchwały, dotyczące zbywania i obciążania majątku nieruchomego, przedkładane będą w formie wniosków ustawowych na Radę Ministrów przez Ministra Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 31.

Posiedzenie zwyczajne Rady Administracyjnej zwołuje Prezes lub jego zastępca w miarę potrzeby, najmniej jednakże 6 razy w ciągu roku operacyjnego. Nadzwyczajne posiedzenia Rady zwołuje Prezes lub jego zastępca na polecenie Ministra Poczt i Telegrafów, a także na żądanie conajmniej 3-ch członków Rady, lub na żądanie Dyrekcji.

Rada decyduje we wszystkich sprawach większością głosów, w razie równości głosów decyduje głos Prezesa. Do ważności uchwał konieczna jest obecność przynajmniej 3-ch członków Rady, łącznie z Prezesem lub jego zastępcą. Protokoły posiedzeń Rada przedstawia Ministrowi Poczt i Telegrafów do wiadomości.

Protokoły posiedzeń Rady podpisuje Prezes lub jego zastępca i członek Rady, prowadzący protokół.

§ 32.

Członkowie Rady Administracyjnej pobierają za wykonywanie swych czynności wynagrodzenie stałe, którego wysokość wyznacza Minister Poczt i Telegrafów.

§ 33.

W wyjątkowych wypadkach Rada ma prawo zlecić specjalne zadanie jednemu lub więcej członkom Rady; Rada może również delegować jednego ze swych członków dla utrzymywania stałego kontaktu i współdziałania z Dyrekcją. Za specjalne czynności może Minister Poczt i Telegrafów delegowanemu członkowi Rady wyznaczyć oddzielne wynagrodzenie.

Dyrekcja.

§ 34.

Dyrekcję przedsiębiorstwa stanowią: Dyrektor-Zarządzający, Kierownik Techniczny i Kierownik Handlowy.

Członków Dyrekcji na wniosek Rady Administracyjnej powołuje i zwalnia Minister Poczt i Telegrafów.

§ 35.

Dyrekcja przedsiębiorstwa pełni swe czynności na zasadzie regulaminu, uchwalonego przez Radę Administracyjną i jest odpowiedzialną za prowadzenie przedsiębiorstwa ze starannością porządnego kupca.

W szczególności do właściwości Dyrekcji należą:

- 1) prowadzenie wszelkich spraw przedsiębiorstwa i jego rachunkowości,
- 2) układanie planu finansowo-gospodarczego, budżetu, bilansów rocznych, rachunku strat i zysków, oraz składanie sprawozdań Radzie Administracyjnej,
- 3) przyjmowanie, zwalnianie i ustalanie wynagrodzenia personelu urzędniczego i robotniczego,
- 4) zastępowanie przedsiębiorstwa wobec osób trzecich oraz władz sądowych, administracyjnych i samorządowych.

§ 36.

Do ważności zobowiązań przedsiębiorstwa wymagane są podpisy pod nazwą firmy przedsiębiorstwa dwóch członków Dyrekcji lub jednego członka Dyrekcji łącznie z prokurentem.

Komisja Rewizyjna.

§ 37.

Dla przeprowadzenia dorocznej kontroli rachunkowej i kasowej, zbadania ksiąg i bilansu oraz stanu majątkowego przedsiębiorstwa. Minister Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu powołuje na przeciąg jednego roku Komisję Rewizyjną. Komisja Rewizyjna składa się z trzech członków, z których dwaj będą powołani z pośród urzędników Ministerstwa Poczt i Telegrafów, jeden zaś z pośród urzędników Ministerstwa Skarbu. Komisja Rewizyjna przedkłada pisemne sprawozdanie ze swych czynności Ministrowi Poczt i Telegrafów i Ministrowi Skarbu, odpisy zaś sprawozdania Radzie Administracyjnej i Dyrekcji przedsiębiorstwa. Ponadto może Minister Poczt i Telegrafów poddać przedsiębiorstwo w przedmiocie zbadania ksiąg bilansu i stanu majątkowego specjalnej kontroli, niezależnie od kontroli, wykonywanej w ramach ustawy o kontroli państwowej przez Najwyższą Izbę Kontroli.

§ 38.

Członkowie Komisji Rewizyjnej otrzymują z funduszu przedsiębiorstwa wynagrodzenie w wysokości, określonej przez Ministra Poczt i Telegrafów.

ROZDZIAŁ IV.**Likwidacja przedsiębiorstwa.**

§ 39.

Likwidacja przedsiębiorstwa, jako samoistnej osoby prawnej, następuje na podstawie uchwały Rady Ministrów, przyczem cały majątek przedsiębiorstwa przechodzi na własność Państwa. Szczegółowe przepisy, dotyczące likwidacji, wyda Minister Poczt i Telegrafów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

53.**Umowa, zawarta między Ministrem Poczt i Telegrafów
a Międzynarodowym Towarzystwem Żeglugi Powietrznej
w Paryżu w sprawie przewozu poczty statkami
powietrznymi.**

Na zasadzie art. 45 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii, ogłoszonej w Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584, zostaje zawartą między Ministrem Poczt i Telegrafów, zastępującym Skarb Państwa Polskiego a Międzynarodowym Towarzystwem Żeglugi Powietrznej w Paryżu, eksploatującym żeglugę powietrzną w Polsce na podstawie koncesji, nadanej mu przez Ministra Komunikacji w czerwcu 1927 r., zastąpionem przez Dyrektora Ernesta de Renty, zamieszkałego w Warszawie przy ulicy Topolowej (Lotnisko-biuro), działającego na mocy pełnomocnictwa, potwierdzonego przez Konsulat polski w Paryżu do Nr. 26097 z dnia 21 czerwca 1927 r., które to strony w dalszym tekście niniejszej umowy oznaczone będą jako „Zarząd pocztowy” i jako „Towarzystwo”, umowa treści następującej:

Art. 1.

Towarzystwo będzie przewozić statkami powietrznymi na swych liniach powietrznych, z dniem podpisania tej umowy na żądanie Zarządu pocztowego, ładunek pocztowy, zawierający lotnicze odsyłki listowe, t. j. worki z lotniczymi zwykłymi lub poleconymi listami, kartkami pocztowymi, drukami, czasopismami, papierami handlowymi i próbkami towarów, następnie przekazy pocztowe, telegramy, listy i pudełka z podaną wartością, paczki z podaną lub bez podanej wartości, a także zwyczajne odsyłki listowe lub paczkowe z przesyłkami nielotniczymi, oddane do przewozu Towarzystwu przez Zarząd pocztowy.

Towarzystwo będzie również przewozić ładunek pocztowy, przeznaczony dla linii powietrznych, eksploatowanych przez inne przedsiębiorstwa żeglugi powietrznej.

Art. 2.

Przesyłki pocztowe, stanowiące wyłączność poczty, mogą być oddawane Towarzystwu do przewozu jedynie przez Zarząd pocztowy.

Art. 3.

Towarzystwo winno przedkładać Zarządowi pocztowemu każdorazowy rozkład lotów, ułożony dla swych linii powietrznych.

Art. 4.

Ogólna waga ładunku pocztowego nie powinna przekraczać stu (100) kilogramów przy każdym locie.

Zarząd pocztowy zastrzega sobie jednak możliwość przewozu statkami powietrznymi Towarzystwa ładunku pocztowego ponad sto (100) kilogramów wagi na odcinku drogi od Warszawy do najbliższego portu lotniczego, w granicach wolnego miejsca i dozwolonego tonażu odnośnego statku powietrznego.

Ładunek pocztowy winien być umieszczony na statku powietrznym w sposób zapewniający bezpieczeństwo dla przesyłek oraz tajemnicę korespondencji.

Art. 5.

Towarzystwo będzie odbierać na żądanie Zarządu pocztowego ładunek pocztowy od wyznaczonego do tego przez Zarząd pocztowy urzędu pocztowego,

dostarczać ten ładunek na miejsce postoju statku powietrznego i umieszczać go na statku przez własny personel Towarzystwa, na swój koszt i odpowiedzialność.

Urząd pocztowy, wydający ładunek, wręczy równocześnie organowi Towarzystwa wykaz ładunku, w którym będą wpisane znamiona odsyłki, numery worków, waga brutto każdego worka ewentualnie ilość każdego rodzaju przesyłek, opłata za przewóz lotniczy w umówionej walucie i czas wydania ładunku. Drugi egzemplarz wykazu z potwierdzeniem odbioru ładunku przez posłańca Towarzystwa będzie przechowywany w urzędzie pocztowym.

Towarzystwo oddaje również przez własny personel na własny koszt i odpowiedzialność, wyznaczonemu do tego urzędowi pocztowemu za pokwitowaniem przywieziony statkiem powietrznym ładunek pocztowy wraz z dokumentami przewozowymi ładunku.

Odpowiedzialność Towarzystwa ustaje z chwilą oddania ładunku urzędowi pocztowemu w należytych stanie oraz jego odbioru przez urząd pocztowy bez zastrzeżeń.

Art. 6.

W razie zaniechania lub przerwy lotu na terytorjum Państwa Polskiego Towarzystwo uskuteczni bez zwłoki na swój koszt i odpowiedzialność przewóz ładunku koleją lub też innemi szybkimi środkami przewozu do urzędu pocztowego miejsca przeznaczenia odsyłek względnie przesyłek lub do jednego z urzędów pocztowych, leżących na linii kolejowej.

W razie przerwy lub zaniechania lotu na terytorjum państwa obcego, Towarzystwo postara się o natychmiastowy dalszy przewóz ładunku według wskazówek obcego Zarządu pocztowego.

O każdej takiej przerwie lotu winno Towarzystwo zawiadomić niezwłocznie urząd pocztowy, który oddał Towarzystwu do przewozu ładunek z podaniem przyczyny przerwy lotu i sposobu, w jaki Towarzystwo zarządziło dalszy przewóz ładunku.

Art. 7.

Za przewóz przesyłek i odsyłek pocztowych na własnych liniach lotniczych Towarzystwo będzie otrzymywać wynagrodzenie, ustalone w załączniku do tej umowy.

Treść załącznika może ulec zmianie na zasadzie wzajemnego porozumienia Zarządu pocztowego i Towarzystwa.

Art. 8.

Towarzystwo będzie przewozić każdorazowo bezpłatnie pocztowe przesyłki służbowe do wagi łącznej trzech kilogramów.

Art. 9.

Wypłata należnego Towarzystwu wynagrodzenia za przewóz ładunku pocztowego będzie się odbywać każdego miesiąca za miesiąc poprzedni według rachunku, sporządzonego przez wyznaczony do tego urząd pocztowy na podstawie dziennych wykazów ładunku (art. 5 umowy).

Art. 10.

Jeśli przesyłki lotnicze nie dojdą do właściwego końcowego portu lotniczego prędzej, niż gdyby użyto do przewozu zwyczajnych środków przewozu

poczty, kwota opłat za przewóz lotniczy, którą Zarząd pocztowy byłby zmuszony zwrócić z tego powodu nadawcom przesyłek będzie potrącona z kwoty rachunku miesięcznego, sporządzonego dla Towarzystwa lub ściągnięta bezpośrednio od Towarzystwa.

Art. 11.

Towarzystwo poniesie w razie zaguby, rabunku, obrabowania, uszkodzenia lub zniszczenia przedmiotów ładunku pocztowego, powierzonego mu do przewozu, tę samą odpowiedzialność względem Zarządu pocztowego, co Zarząd względem nadawcy lub odbiorcy przesyłki.

Zwrot Zarządowi pocztowemu kwot z tego powodu wypłaconych nastąpi przez potrącenie z rachunku miesięcznego, sporządzonego dla Towarzystwa lub przez ich ściągnięcie bezpośrednio od Towarzystwa.

Art. 12.

Zarząd pocztowy zastrzega sobie prawo nakładania kary pieniężnej na Towarzystwo do wysokości stu (100) złotych w każdym wypadku nienależytego wykonania przez Towarzystwo obowiązków przy odbieraniu, przechowywaniu, przewozie i oddawaniu ładunku pocztowego.

Odnosne kwoty będą potrącone z kwoty rachunku miesięcznego, sporządzonego dla Towarzystwa lub ściągnięte bezpośrednio od Towarzystwa.

Nie przesądza się przez to odpowiedzialności Towarzystwa z art. 10-go i 11-go tej umowy.

Pozatem przysługuje Zarządowi pocztowemu w razie częstego powtarzania się przewinień Towarzystwa, o których mowa w art. 12, prawo jednostronnego rozwiązania niniejszej umowy bez przyznania jakiegokolwiek odszkodowania Towarzystwu, za jednomiesięcznem wypowiedzeniem umowy.

Art. 13.

Niniejsza umowa jest ważną przez cały czas trwania koncesji na eksploatację żeglugi powietrznej w Polsce, udzielonej Towarzystwu przez Ministra Komunikacji, t. j. do dnia 20 lipca 1931 r. lub, jak to jest przewidziane w koncesji, do 1-go stycznia 1932 roku.

Umowa niniejsza może być zmieniona na żądanie Zarządu pocztowego, jeśli wymagać tego będą nowe postanowienia co do poczty lotniczej, jakie wejdą w życie na obszarze Polski na podstawie przepisów wewnętrznych, lub też uchwał Kongresu pocztowego, który się odbędzie w Londynie w roku 1929, ewentualnie międzynarodowych konferencji w sprawie poczty lotniczej.

Art. 14.

Towarzystwo ponosi opłatę stemplową od umowy, przyczem roczny dochód Towarzystwa, osiągnięty z przewozu ładunku pocztowego, przyjmuje się do wysokości 5.000 złotych.

Art. 15.

Wszelkie spory między Zarządem pocztowym a Towarzystwem, wynikające z tej umowy, będą rozstrzygane przez właściwe sądy polskie w Warszawie.

Umowę sporządzono i podpisano w dwóch egzemplarzach.
Warszawa, dnia 12 marca 1928 r.

Minister Poczty i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

Międzynarodowe Towarzystwo Żeglugi
Powietrznej:
(—) *Renty.*

Załącznik do umowy, zawartej dnia 12 marca 1928 r. między Ministrem Poczty i Telegrafów a Międzynarodowym Towarzystwem Żeglugi Powietrznej w Paryżu.

Na zasadzie art. 45, ustęp drugi, ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii, ogłoszonej w Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584, i zgodnie z art. 7 umowy ustala Zarząd pocztowy w porozumieniu z Towarzystwem następujące wynagrodzenie za przewóz powietrzny przesyłek pocztowych, oddawanych Towarzystwu w myśl art. 1 umowy:

1. Za przewóz przesyłek listowych, t. j. listów, kartek pocztowych, druków, czasopism, papierów handlowych i próbek towarów, nadanych w Polsce i przewożonych *wyłącznie* na liniach Towarzystwa, Towarzystwo będzie otrzymywać:

a) *w obrocie europejskim:*

wynagrodzenie za każdą przesyłkę listową, równające się *zwykłej opłacie pocztowej* przesyłki, obliczonej według obowiązującej taryfy, od wagi tej przesyłki;

b) *w obrocie z Azją:*

wynagrodzenie równające się *podwójnej zwykłej opłacie pocztowej*, obliczonej od wagi przesyłki według obowiązującej taryfy;

c) za przewóz przesyłek listowych nadanych w Polsce, których dalszy przewóz będzie powierzony innym przedsiębiorstwom lotniczemu, za przewóz przesyłek obcych krajów, oraz za przesyłki listowe, przewożone w Polsce statkami powietrznymi innego przedsiębiorstwa lotniczego i oddane Towarzystwu do dalszego przewozu, wynagrodzenie równające się w obrocie europejskim *połowie zwykłej opłaty pocztowej* przesyłki, obliczonej od wagi tej przesyłki, według obowiązującej polskiej taryfy zagranicznej, a w obrocie z Azją — *połowie podwójnej zwykłej opłaty pocztowej* przesyłki według tejże taryfy.

2. Za przewóz odsyłek listowych, t. j. zamkniętych worków lub pakietów z przesyłkami lotniczymi oddanych Zarządowi polskiemu z obcych linii zagranicznych lub od obcych Zarządów pocztowych oraz za przewóz odsyłek z Polski zagranicę, które mają być przewożone w dalszym ciągu na liniach innych przedsiębiorstw lotniczych wynagrodzenie, wynoszące (6) sześć centymów w złocie za każde sto gramów brutto i sto kilometrów, przyczem część 100 gr. lub 100 klm. zaokrągla się do 100 gr. wzgl. 100 klm.

To samo wynagrodzenie otrzyma Towarzystwo za odsyłki listowe, przewożone w Polsce statkami powietrznymi innego przedsiębiorstwa lotniczego i oddane Towarzystwu do dalszego przewozu na własnych liniach, względnie na własnych i obcych liniach powietrznych.

Równowartość w złotych centymach oblicza się tak samo jak w międzynarodowym ruchu paczkowym względnie telegraficznym. Obecnie 1 frank złoty równa się 1 zł. 80 gr.

3. Za przewóz przekazów pocztowych, o ile ich przewóz zostanie zaprowadzony, wynagrodzenie jak za list zwykły do wagi 20 gramów z uwzględnieniem wyżej przytoczonych postanowień punktu a), b) i c).

4. Za przewóz paczek pocztowych, o ile ich przewóz zostanie zaprowadzony — wynagrodzenie według każdorazowej taryfy stosowanej przez Towa-

rzystwo przy przewozie lotniczym zwykłych towarów z zastrzeżeniem, że stawka za 1 kg. w obrocie z Paryżem i Strasburgiem nie powinna przekraczać 0,1 zł. za 100 klm. przy zaokrągleniu części stu kilometrów do całych 100 klm.

Ułamki wagi poniżej 0,5 kg. przyjmuje się za $\frac{1}{2}$ kg. zaś ponad 0,5 — za 1 kg.

Opłaty, przytoczone w punktach 1, 2, 3 i 4, obowiązują najwcześniej od dnia 1-go kwietnia 1928 r.

Warszawa, dnia 12 marca 1928 r.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) *Bogusław Miedziński.*

Międzynarodowe Towarzystwo Żeglugi

Powietrznej:

(—) *Renty.*

ADRES ADMINISTRACJI: MINISTERSTWO POCZTY I TELEGRAFÓW
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II p., pokój Nr. 7.

Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote.	Cena egzemplarza pojedynczego 30 gr.
---	---

Cena ogłoszeń: 1 wiersz milimetr. lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 12 groszy

Prenumeratę można wpłacać za pośrednictwem PKO. na konto czekowe Nr. 30027

Drukarnia P. K. O., Warszawa, Bugaj 5. Telefon 150-76.

2. Sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej.

Stronica:

15. Kengya i Uganda, skreślić via Empiradio oraz dotyczącą opłatę.
17. Tanganika " " " " " "
18. Francuska Afryka Równikowa zamiast 2.12 ma być 3.48; zamiast 1.87 ma być 3.23; zamiast 2.07 ma być 3.43. Zarazem należy dopisać uwagę: *) Urzędy obszaru Tchad (Abéché Ati, Fada, Fort Lamy i Mao) należą do III strefy Franc. Afryki Równikowej. Opłata od wyrazu do tych Urzędów via France T. S. F. wynosi 2 fr. 40 c.
21. Senegal i t. d. zamiast 1.62 ma być 1.73.
32. Nicaragua, Bragmans Bluff, El-Gallo, Rio Grande, Cape Gracias kol. 4 — 5, ma być 3.80.
53. Salomona wyspy, Vanikoro, kol. 4 — 5 i 6 — 7 zamiast 5.01,5 ma być 4.59,5.
57. Bahama, kol. 2 i 3, Nassau, Bimini i inne urzędy ma być 1.03.
62. Guatemala, inne urzędy, zamiast 1.25 ma być 1.19.
62. Nicaragua ma być:
Bragmans Bluff (Puerto Cabezas) Cape Gracias, El Gallo,
Rio Grande 1.38 1.55
La Cruz 1.38 1.20
Inne urzędy 1.12 1.20
67. Peru ma być:
Callao, Lima, Mollendo, Payta, Piura, Trujillo 1.38 1.55
Arequipa, Cuzco, Juli, Juliaca, Moquegua, Puno, S. Jose,
Tambo, Urcos, Yura 1.48 1.65
Inne urzędy (z wyjątkiem El Encanto, Iquitos, Leticia, Ma-
sisea, Puerto Maldonado) 1.64 1.80
63. Aruba, kol. 2 — 3 zamiast 2.75 ma być 3.06.
63. Bonaire, kol. 2 — 3 zamiast 2.75 ma być 3.06.

